

Nabolande, navnlig i Tyskland, i Mecklenburg bliver der taget en overordentlig Mængde af dem paa den Maade. Vilde det ikke være rimeligere, om Regeringen her, hvor der er en hel Del Jule paa Gennemtræk, henvendte sig til vore Nabolande og søgte at faa nogle sælles Bestemmelser om de Jugle, som trække fra det ene Land til det andet?

Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er foreslaaet her, at Storken skal være fredet hele Aaret, medens de øvrige Dyr, der her er Tale om, ere fredede fra 1ste Februar til 19de September. Dette vil være fuldt tilstrækkeligt; der er slet ingen Grund til at undtage Storke; thi før Februar er der ingen Storke, og efter September er der heller ingen, undtagen maaske en gammel Iyg eller tam, som er bleven tilbage. De kunne altsaa meget godt gaa ind under den almindelige Bestemmelse.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at under Fredningsbestemmelserne er ogsaa indbefattet de vedkommende Dyrs Yngel og Fuglenes Æg. Her er der navnlig en Art Fugle, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, nemlig Viben. Vibeæg ere som bekendt en delikat Spise, og hvis man tog de første Æg, der bleve lagte, vilde det ikke være til nogen som helst Skade for Viben. Hvis man sagde, at man maatte tage dem til en bestemt Dag — derom vilde det være hensigtsmæssigt at forhøre Ornithologerne — f. Eks. nogle af de første Dage i Maj, saa vilde Resultatet kun blive, at de Æg, som Viben først lagde, vilde man tage bort, og Viben vilde saa lægge ny Æg, og der vilde blive fuldstændig tilstrækkelig Tid til Udrugging, saa at Yngelen kunde blive flyvefærdig inden Efteraaret. Det er altsaa kun at bestaate Viberne for de første fire Æg, de lægge, og det forekommer mig ikke, at det er for meget forlangt af Viberne, eftersom vi paa anden Maade vise os villige over for dem ved at fri dem for Rovfugle og Ræve, som ville tage dem, og ved at forhøje Fjoll at skyde dem paa en vis Tid. Af vore tamme Høns forlange vi en ganske anderledes Velvilje, saa naar det ikke skader Viberne, forekommer det mig ganske rimeligt at tillade Fjoll at tage de første Vibeæg. Hvor der er Viber, vil det være en særkommen Indtægt for mange Drengene.

Noget lignende er Fjomme Liden Tilfældet med Maageæg; men i Landstinget var der jo en Tendens til at frede Maagen hele Aaret rundt, og det har man ogsaa her taget Ordet for. Jeg er ogsaa af den Mening, at Maagen er en nyttig Fugl; men

det kan gerne være, at der fra Fiskeres Side vil blive gjort opmærksom paa, at Maagen skader dem, saa ubetinget at frede Maagen hele Aaret kan maaske være temmelig meget. Jeg har imidlertid ikke nogen bestemt Opfattelse i saa Henseende. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det er en stor Begunstigelse altid at frede en vis Art Dyr, og jeg kan som sagt her udtale, at Fiskerne kunde være misfornøjede dermed. Jeg fremfører det altsaa kun, for at det kan blive taget under Overvejelse, uden at jeg ellers udtaler min personlige Mening derom.

Jeg mener derfor om det foreliggende Forslag, at det i sin Helhed kan være et godt Grundlag for Forhandling, men i den Form, i hvilken det er kommet fra Landsstinget, vil jeg da ganske sikkert stemme derimod. Hvis man derimod vilde udtaage Jagtegnene og gøre en Forandring ved Søn- og Helligdagsjagten, saaledes at man forbyd Jagt i Fællesskab paa Søn- og Helligdage, samt gjorde en mindre Forandring, saa vilde jeg kunne være med til Lovforslaget i dets Helhed.

J. Jensen: Efter at fire Taler have haft Ordet, bliver der ikke meget for den femte at sige, thi de fire have i Realen udtalt sig saa udtømmende, at der kun bliver Gentagelser tilovers for den femte, og dem holder jeg nu ikke af. Smidlertid er der dog enkelte Ting, jeg ønsker at bemærke. Jeg vil saaledes i Tilslutning til den sidste ærede Taler (B. Dinesen) sige, at jeg haaber ogsaa, det foreliggende Forslag skal faa saadanne Forandringer, at vi kunne være tjente med det, thi som det nu er, tror jeg virkelig ikke, det kan siges at tilfredsstille de Krav, der i denne Henseende ville være ude i Befolkningen, og i det høje Landsting, som i Forgaars sendte det ned til os, udtalte jo ogsaa en hel Del af Medlemmerne, at de ønskede, at vi skulde foretage Forandringer deri, saa de sidde nu med spændt Forventning og længes efter, at vi skulle foretage disse Forandringer og saa sende det tilbage i en bedre Skikkelse, end det havde, da de sendte det til os. I øvrigt er jeg til Dels enig med den ærede sidste Taler; dog vil jeg sige, at hvad det angaar at faa aandelig og legemlig Sundhed ved at gaa paa Jagt, tror jeg, at han tillægger det for stor Betydning. Jeg tror, at der er Omraader, hvor Menneffene kunne søge aandelig og legemlig Sundhed, uden at de just behøve at gaa med en Bøsse i Haanden, saa fra det Synspunkt ønsker jeg ikke, at enhver skal